

הַלְכוֹת צִיּוֹת סִימָן הו

כז באר הגולה

טו אם להתיר ציצית מבגד לבגד ודין נקרע הטלית, וכו' ו' סעיפים:

א. *מִתֵּר לְהַתִּיר מִטְּלִית זֶה ^(א)וְלִתְּנָם ^(ב)בְּטִלִית אַחֵר, אֲכַל שֶׁלֹּא לְהַנִּיחֵם ^(ג)בְּבִגְד אַחֵר לֹא: הֵגֵה וְדִקָּא בְּטִלִית שֶׁל ^(ד)בֵּר חִיּוּבָא אֲכַל מִתֵּר לְהַתִּיר הַצִּיצִית מִטְּלִית שֶׁל מֵתִים (מֵרְדִּיכִי וְהוֹסֵפוֹת פֶּקֶח בִּישׁ דִּף כ"ב):

ב. ^(ה)בְּאִינוּ יָכוֹל לִקְחַת הַכֶּנֶף כְּמוֹ שֶׁהוּא ^(ו)עִם הַצִּיצִית וְלִתְּפֹרָ ^(ז)בְּבִגְד אַחֵר, מִשּׁוּם דְּעַל כִּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם בְּעֵינוֹ, וְכֵן זֶה לֹא הָיָה מִבְּגָד זֶה בְּשֻׁעַת עֲשִׂיהָ: ג. *בְּטִלִית מְצִיצֶת כֹּה־לִכְתָּה שֶׁחִלְקָהּ לְשֵׁתִים ^(ח)וּבְכָל חֶלֶק יֵשׁ בּוֹ שְׁעוֹר לְהַתְּעָשֹׁף וְנִשְׁאַר לְכָל אֶחָת מֵהֶם צִיצִית אֶחָת אוֹ שְׁתֵּים ^(ט)אֵין בּוֹ מִשּׁוּם תַּעֲשֶׂה ^(י)וְלֹא מִן הַעֲשׂוֹי: ד. וְנִקְרַע הַטְּלִית

שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה

ס' מהלכות אחר, עין באר היטב. [בן] ר' נתן בדברי יוסף בשם משוּבַת דורלים דאָפּלו
 מהלכות לחוד מקור, עין שם: ס' בבבא אחר, עין באר היטב. ר' נתן בדברי יוסף
 בשם משוּבַת דורלים מורלין ומרורים בן חנין ברי, ז' מי פּוֹסֵקִים בטְלִיתָה שְׁנִים
 או שלשה שְׁנִים יוצרין ר' נתן לעשות ארבעים מלך מלך אן שְׁנֵי שָׁנִים אֶסְלִי אֶסְלִי אֶסְלִי
 להחריד מהטלית להשליכו שְׁנֵים בְּהוּ יֵשׁ מִשּׁוֹם בְּהוּ מִצְרָה, אֶן אֶן רִצָּה לעשות
 שְׁנֵים נִצְחָה יוֹתֵר או שְׁנֵים הֶרְשָׁאוֹתֵים נִצְחָה אֶלָּא שְׁכִילֵי קֶצֶת וְאִינֵם וְזִקְנֵים כָּל כָּהֵן,
 מִצְרָה להחריק לעשותם וְזִקְנֵים עֵין שֵׁם. ר' נתן בְּסֵפֶר בִּית יוֹדֵהָ שְׁפֹרֵר להחריב רִבִּית
 הַיְצִיאוֹת או שְׁנֵים מְכֻנִּים בְּמִטְרִטְרִית לֵשׁ הַחֵטָא בֵּית בְּהוּ בֵּית מוֹחֲשִׁי: ס' ולא מן
 אלא מדרבנן. עין עלת תמיד סוף ק' אן שרבינו מנאגמין: ס' ולא מן

פאר דיטע

(א) בטלית אחר. אפילו מטלית חדש וכל שבין מטלית ישן שמתר להתיר ולהתנם בטלית חדש. ודקא נפשל ההוויין שלמים. עק לעיל סימן יב סעיף קטן ז ונען מה שכתב הדי אהרן: (ג) בבגד אחר לא. כי אז ישם אחר שכתבו טלית שם מקוה בתנן. ונאם רוצה לעשות בו ציצית יותר ישים מתר לטלן. לבוש. והוא הדין אם נפסקו על פי ששקשם על פי הדין רשאי להתירין ולעשות בהם שלמים. מנן אברהם. ואם רוצה לעשות מהטלית בגד שלא יזהה לו ארבע גזמות מטר לטלן. ולארץ שמתיר הצציית מתר להשתמש בטלית לאיזה תשמש שצדקו בכלל שם יקרא תשמש מנה. וכן להפך סימן כ סעיף קטן ד ונען עלת תמיד: (ד) בד חיובא. אפילו אינו חסד

באור הלכה

בשכרה ודולקמן כסימן כה סעיר קטן בו כמגן אברהם ואם כן הכי נמי
בנינו בין שנתערב בלישיתו אסור גזל זה הוי מצות ציצית שלו בא בעברה
ואינו יוצא כה ידי המצוה: * 2 טלית מציצת בחלכתה שחלקיה וכו'.
ואם היתה מתחלה גדולה מאד עד שאי אפשר ללבוש בה, אפשר דמסל
הציצית אף לאחר שחלק הבגד לשתיים משום מעשה ולא מן העשייה לבעת
הפוטרים אותה מתחילה קדם שחלקתה, עין לעיל כסימן י סעיר ו, כן כתב
הפרי מגדים, ועין באוצרות החיים:

מַעֲשֵׂה בְּרִירָה

ציצית, תביע לעשות בו ציצית. אכל שתפין ויש בו ציצית ואחד מקפיד על חברו שלא ילך בו אפילו יש בו כדי חלקה ובכל חלק שעור טלית אפילו הכי אם לובשו בזוהל ומכרך עליו עובר בלא תשא. כי חלק האחד שבו בו ציצית אינן שלו וכל שכן אם אין בו כדי ציצית ופר' מגורים. ולפי זה טלית שנשאף להילש מאכזי ושאר' אדני מקפידין עליו ש לא ילך בלא לברר עליו עד שתפשו בו בינים:

א (א) וְלִתְנֵם וכו'. אָפֵלוּ (ב) מִטְּלִית חֹדֶשׁ לְטְלִית חֹדֶשׁ וְכָל שָׁבִין מִטְּלִית יָשָׁן שְׂמֹתָר וְלִתְנֵם בְּטִלִּית חֹדֶשׁ שְׂרֹצָה לְלִבְשֹׁ וְלִקְיָה

מטילת יטן שמתר להתיר ולתנם בטלית תדש שרופה ללבוש ולקנים בו המצוה. גם אפלו (א) מטילת גדול לטלית קטן שפולית גדול ופולית קטן שוים. אבל אין להתיר ציצית מטלית של גדול ולתנם (ב) בטלית של קטן דחייבו רק מדרבנן ובפרי מגדים נסתפק אם מותר להתיר ציצית מטלית של צמר לתנם בטלית של שאר מינים להפוסקים לעיל בסימן ט סעיף א דשאר מינים הוא רק מדרבנן. והאצרות התיים מקל בזה: (ב) בטלית אחר. עין בפרי מגדים שכתב דאם מצויים לו ציצית אחרים להשיג נכון להתמיר שלא להתיר ציציתיו אם לא באפן המבאר בסעיף קטן ג: (ג) בבגד אחר לא. כי יש אסור שמכבה טלית של מצוה בהם (ד) אם לא שנתבאר הטלית אז מותר להתיר ציציתיו בכל גווי או (ה) שרופה למכרו לנכרי או (ו) לעשות מהטלית בגד שלא יהיה ארבע כנפות מותר לשלול, אבל אם רופה למכר הטלית לישראל אסור לקח ציציתיו (ז) אף שישארלא השני יוכל להטיל ציצית בעצמו אפלו הכי אסור. ומותר להסיר הציצית ולתת תחתיהם (ח) יותר נאים משום הדומצוה או (י) כשהם יטנים ומסידים כדי לתדשם או (יא) כשנפסק חוט אחד ולא נשאר בו אלא כדי צניכה אף על פי שצדין הציצית כשר אף על פי כן מותר להסיר ולתת תחתיה שלמה. ודע עוד, דבמקום שהציצית הם שלמים וראויים להתנן לבגד אחר ולאפיקי (יב) אם הם רק גדר צניכה) יש (יג) מן האחרונים שכתבו דזהר להתיר הקשרים והכריכות שלהם ולא להפסיקן ולקצץ אותן כדי שלא יכלה אותן וכבר אמרו וזו"ל לא יושפך אדם מי בורא אחרים צריכין להם. והתיי אדם כתב ביקום שפשה בעיניו הטרחה להתיר מותר לתקנם ואין צוה משהם סעיף ח משתית בגין שאין עושיה דרך השתקה. עין שם: (יד) בר חיובא. אפלו (טו) אינו תיב רק מדרבנן: (טז) אינו ידול. עין בהגן אברהם סעיף ח קטן ויזכיר מדבריו דדוקא כנף שאין בו שעור להתעשפ. ואף דאסור בנמרא אפלו אם הוא מזהין אמה על אמה, גם כן עדין אין בו שעור עטוף לדידה. אבל אם היה בהתחיתה שעור שיהיה בו כדי להתעשפ מותר לצרף אותו לבגד אחר אפלו עם ציציתיו. אבל הש"י בסעיף קטן ג פליג על זה ואוסר, (יז) וכן משמע בלבוש ודרך התיים: (יח) עם הציציות. אבל בלא הציצית מותר לתכרו (יט) אם הוא מזהין על כל פנים שלש אצבעות על שלש ואחר כך ישיל בו ציצית ומכל שאר הבגד אין צריך להתיר כלל. (כ) ודוקא אם קדם שנתחבר לה הנגף היה גם כן בת חיובא כגון שלא נקרע ממנה הנגף בעגול, אבל אם נקרע ממנה בעגול ונעשית בת שלש ונפטר מהציצית צריך להתיר כל הציצית ולהטילם מתדש אחר שנעשית בת ארבע דאי לאו הכי הוי תעשה ולא מן העשוי: (כא) בבגד אחר. אבל אם ירצה לחבר הכנף להבגד שנקרע ממנו אפלו אם נקרע לגמרי ולא נשתייר כל שהוא בחבור, אין צריך להתיר ממנו הציצית ולא מפסולא משום תעשה ולא מן העשוי כיון דתחתית עשיתו בבגד זה היה בכשרות. וכל זה אם לא נעשית הבגד בת שלש כצת הקריעה וכו"ל בסעיף קטן ו וגם דוקא אם הנגף מזהין על כל פנים שלש על שלש וכבסמון סעיף ד כל זה הוא לדעת השולחן ערוך והמגן אברהם בסעיף קטן ג, אבל הש"י בסעיף קטן ג פוסק שאין חלק מנה בין אם הצרופ לבגד אחר או זה גופא הכל הוא בכלל תעשה ולא מן העשוי ויש להתמיר, וכן פסק בדרך התיים: ג (ח) ובכל חלק וכו'. אבל אם אין בכל חלק כדי להתעשפ כמו שהוא שכיית בטלית קטן שלנו שנתחלק לשמים אין בהם שער עטוף נתבשל מהם הנגף המצות ציצית (כב) ואם ירצה אחר כך לחזר ולחבר חלק אחד לתכרו או לשאר תתיכה צריך להתיר מהתחלה כל הציציות ואם חלק אחד יש בו שער עטוף ואחר אין בו צורך להתיר (כג) מהתקל שאין בו ואחר כך ישיל בו מתדש אחר שנתחברו התחלים יחדו: (כד) אין בו וכו'. דהציצית שנשאר אין שם פסול עליהם כיון דיש בהן כדי שער עטוף על כן אם ירצה יכול לצרף

שער הציון

א (ה) ביח: (3) ארצות החיים בשם שירת בתי יהודא: (2) ארצות החיים: (ד) עלת תמיד: (5) ארצות החיים: (1) בטימן כ בשמנה ברוח: (1) מן אברהם: (5) ארצות החיים: (5) לבוש ושי: (7) ארצות החיים: (11) מן אברהם: (2) פד מקדים: (2) עלת תמיד ואלהי רב: (7) וכן פסק בארצות החיים: (15) מלקחן טעור ד: (15) דרך החיים: (2) דרך החיים וארצות החיים: (15) דרך החיים וטבירא לה להנשי שבתתיה באלה הקדם אבל לתמן אברהם שם אין צורך להחיד מל: (15)

לוח עמוד היומא: שב"ה ה תמוז משפב יום א י סיון משפז יום ב טו אייר משעב יום ג כב ניסן משמוז יום ד כז אדר ב משפב